

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

dovolte, abych Vám předložil svou kandidaturu na funkci děkana Katolické teologické fakulty v letech 2022-2026.

ÚVOD

Když se ohlédnu za uplynulými roky, po které jsem měl tu čest stát v čele naší fakulty, jsem hrdý na to, čeho jsme společně dosáhli, a upřímně vděčný všem, kdo se o to zasloužili. Nelze nevidět, že jsme prožili období rozkvětu. Netvrdím, že se vše zdařilo bezvadně a že se nepotýkáme s různými problémy. Mám však za průkazné, že naše nasazení přineslo mnoho kladného, že se nám v úhrnu daří lépe a že jsme výrazně postoupili v naplňování vize fakulty kvalitní a prospěšné, svobodné a odpovědné, sebevědomé a sloužící, kreativní a spořádané, přitažlivé a inspirativní, moderní a tradiční (*Dlouhodobý strategický záměr KTF UK 2016-2020*).

K tomuto našemu společnému směřování jsem se snažil přispět *promyšleným a vytrvalým úsilím o zkvalitňování všech činností, vztahů a struktur, které fakultu definují*. S vědomím spoluodpovědnosti za naši akademickou obec nabízím totéž usilování i pro čtyřletí nadcházející, a to tím spíše, že jsem získal poznatky, zkušenosti a kontakty, které mohu vložit do péče o její dobro. Osobní důvody pro svou kandidaturu pak shrnuji takto: Chovám přesvědčení, že Katolická teologická fakulta je místem, kde konají své dílo Otec, Syn a Duch svatý, kteří z ní činí součást a nástroj Božího království. Přináležitost k tomuto jejich dílu vnímám jako závazek zasazovat se o to, abychom své poslání plnili co nejlépe.

POSLÁNÍ FAKULTY

Katolickou teologickou fakultou se míní univerzitní samosprávná obec pedagogů a studentů, kterou spojuje poznání křesťanské víry i jejich dějinných a uměleckých projevů, filosofických premis a etických důsledků, stejně jako snaha sdílet poznané tak, aby to bylo ku prospěchu druhých. Naši pospolitost dále tvoří zaměstnanci, kteří ostatním poskytují oporu v jejich akademických činnostech.

Z poslání fakulty tak vyplývají především tyto čtyři úkoly: (a) vzdělávat co nejkvalitněji studenty a připravovat je pro pracovní působení (v teologii se zvláštním zřetelem ke kandidátům kněžství); (b) věnovat se vědeckému bádání na mezinárodní úrovni a přispívat k růstu věděni; (c) inspirovat život církve i étos a kulturu společnosti; (d) zabezpečit pro uvedené činnosti patřičné zázemí.

Všechny tyto úkoly jsou svěřeny nám samým. O tom, co a jak budeme dělat, rozhodujeme my. Jsou tu samozřejmě vnější faktory, jež nás ovlivňují a někdy i omezují. Nakonec jsme to ale my sami, kdo mají za všech okolností dobrovolně usilovat o excelenci svých činností, a to zas a znovu, vždy lépe. Proto je třeba, abychom snili velké sny, stanovovali si náročné cíle a trpělivě si vzájemně pomáhali v jejich postupném dosahování. To je úkolem samosprávy akademické obce a jmenovitě i děkana.

ŘÍZENÍ FAKULTY

Děkan má fakultu řídit s autoritou a odpovědností jemu vlastní, ale vždy také v součinnosti s druhými, tj. s uplatněním principu subsidiarity a kooperace. Vyjadřuji proto vůli ke spolupráci se všemi, jimž na fakultě náleží nebo bude náležet nějaká funkce.

Nadále se hlásím ke slovům, jež jsem kdysi vyřkl jako předseda akademického senátu: „Senát se podílí na vedení fakulty. Jeho prostřednictvím akademická obec jedná jako samosprávná korporace: spravuje sebe samu. Od senátu pak odvozují své kompetence ostatní samosprávné orgány. Senát navíc usiluje o kooperaci s děkanem. Dělá to i tím, že se táže, vznáší podněty a připomínky, případně i kritiku. [...] Vše, co je řečeno jasně a je míněno dobře, má v průběhu zasedání místo a může být přínosem“ (zápis z 15. 4. 2015).

Existence a působnost vědecké rady není pouze vynucena předpisy: podle mého mínění je skutečně žádoucí, aby její členové fakultě pomáhali nechoulit se do sebe samé. Proto jsem dbal na to, aby v ní byli zastoupeni představitelé všech našich oborů s důrazem na ty, u nichž máme akreditaci pro habilitační a jmenovací řízení (Katolická teologie, Dějiny křesťanského umění), a s výhledem k tomu, abychom mohli usilovat o akreditaci další (Církevní dějiny). Při výběru externích členů jsem hledal zástupce klíčových partnerských pracovišť. Tento model se osvědčil.

Zasadil jsem se o to, aby byla participace zaměstnanců a studentů na správě fakulty co nejširší. Odtud pět proděkanů, tajemník, pět vedoucích kateder, sedm garantů studijních programů, vedoucí oddělení děkanátu a knihovny, knihovnická rada, ediční komise, komise pro etiku ve výzkumu atd. Řízení naší relativně malé fakulty ovšem nesmí být nepřiměřeně složité. Mám za to, že v této věci je nyní namístě zjednodušení kompetencí a procesů tak, aby lépe odpovídaly našim skutečným potřebám a možnostem. Jsem také přesvědčen, že je třeba pečovat o to, aby mezi námi dorůstaly další osobnosti, které získají zkušenosti s různými způsoby vedení a samosprávy fakulty a budou tak moci poučeně a odpovědně pečovat o její budoucnost.

Kolegium děkana je tvořeno proděkaný, kteří děkana zastupují v delegovaných agendách, a tajemníkem. Základem spolupráce kolegia je součinnost při sledování sdílených cílů. Dvoustranná setkání proděkanů a tajemníka s děkanem umožňují průběžnou diskusi o řešených úkolech. Plénum pak slouží ke koordinaci agend a ke strategickým úvahám; jak totiž praví statut, kolegium je „stálý poradní orgán“, který děkanovi pomáhá, aby šel ke správným rozhodnutím. Jednání pléna je otevřené i pověřenému členovi senátu, aby byla garantována transparentnost řízení fakulty. Popsaný formát mám za správný. Aniž bych předjímal definitivní strukturu budoucího kolegia, konstatuji, že považuji za potřebné jmenovat nejméně dva až tři proděkaný: pro studium, pro vědu a zahraničí, pokud možno i pro rozvoj a vnější vztahy. Jeden z proděkanů bude pověřen zastupováním děkana v případě jeho delší nepřítomnosti.

V roce 2018 jsem spolu se senátem zjednodušil organizační strukturu fakulty, jejíž součástí je nyní pět kateder, z toho dvě nové (systematické teologie a filosofie; církevních dějin a literární historie). Dílčím cílem změn bylo dosažení srovnatelné velikosti a akceschopnosti těchto organizačních součástí. To se zcela nepodařilo, a to zvláště u kateder teologických. Značnou potíží je skutečnost, že řada pracovníků se specializuje na tak úzký oborový segment a/nebo se natolik soustředí na činnost pedagogickou, že jim nelze spravedlivě vytvářet větší úvazky. Mají je tedy nízké, nebo se výuky ujali vyučující na DPP. To však s sebou nese omezené vědecké působení a malou participaci na životě fakulty. Řešení těchto skutečností si žádá trpělivost.

Z řečeného rovněž plyne, že ačkoli se všichni vedoucí kateder podílejí na vedení a koordinaci pracovníků fakulty, rozsah činnosti každého z nich je rozdílný. Také styl jejich práce je odlišný. Vývoj tak ukázal potřebu částečné revize jejich působnosti (OD č. 5/2018). Vztahy mezi vedou-

cími kateder a děkanem mají mít kvality odpovídající faktu, že jsou podle statutu členy kolegia „rozšířeného“, jež je rovněž „stálým poradním orgánem děkana“.

Jako statutární zástupce fakulty jsem činil kroky k tomu, aby všichni věděli, co se od nich očekává a co se jim nabízí, a aby působili v prostředí spravedlivém a sociálně ohleduplném. Usiloval jsem o stabilizaci pracovních smluv, realistické navýšení mezd* (další kroky nyní promýšlím) a příspěvků, zpřístupnění benefitů, tvorbu lepšího prostorového, technického a materiálního zázemí. Napomáhal jsem kvalifikačnímu růstu zaměstnanců na úrovni habilitací a profesur, tvůrčího volna, vzdělávání profesního či jazykového. Činil jsem kroky ke generační obměně akademických pracovníků. Ti byli v souladu se zákonem přijímáni na základě výběrového řízení, jehož vyšší efektivita je pro nás ovšem ještě výzvou.

Snážil jsem se přispět k tomu, aby byly děkanát (tj. kancelář děkana a oddělení studijní, vědecké, zahraniční, rozvoje a vnějších vztahů, ekonomické, technické) a knihovna tvořeny stabilním uskupením osob, které mají jasně vymezené úkoly a vstřícně poskytují studentům i zaměstnancům kvalitní služby. Jsem přesvědčen, že jsou tyto kolegyně a kolegové zásadní oporou fakulty. Z hlediska úvazků je situace řešena uspokojivě. Svou podobu hledá úsek celoživotního vzdělávání a e-learningu. Revizi potřebuje rozvržení rolí ve věci podpory vědeckých a rozvojových projektů. Vnitřní administrativa fakulty je omezena na nezbytné minimum; pracuje se na elektronizaci procesů (sdílení dokumentů, evidence pracovní doby, dovolenka, cestovní příkaz, objednávka, inventura majetku atp.).

Personální záležitosti vnímám jako klíčovou část působení děkana. Proto bych se jim nadále věnoval přednostně. Prioritu by zpočátku mělo vyhodnocení toho, jak byly v uplynulém tříletí plněny standardy pedagogických a vědeckých povinností akademických a vědeckých pracovníků (OD č. 14/2018), a následná příprava opatření děkana, jež by aplikovalo *Rámcové principy kariérního rozvoje akademických a vědeckých pracovníků a lektorů na Univerzitě Karlově* (OR č. 28/2021) a spojilo je s celoživotním vzděláváním zaměstnanců, s jejich pravidelným hodnocením a s cílenějším navázáním mezd na kvalitu práce. Ve vybraných segmentech musíme dále usilovat o přípravu generační obměny a kvalifikačního růstu.

* Vývoj mezd 2018–2021 (výchozí stav 2017)

	2017	2018	2019	2020	2021
AP průměr	32 966	33 765	35 593	38 511	
profesor	54 381	60 357	56 208	55 176	
docent	36 257	34 906	33 711	37 426	
odborný asistent	26 623	28 057	31 198	34 550	
asistent	20 872	27 545	33 917	30 573	
lektor	24 167	23 587	25 487	28 583	
THP průměr	27 927	28 263	30 609	31 246	
Celkem průměr	30 922	31 207	33 253	35 458	+ cca 1300

V roce 2021 jsme uvedené průměrné částky zvýšili o dalších cca 1300 Kč na osobu (dle úvazku, v reakci na změnu zaručené mzdy). Průměrná mzda akademických pracovníků v roce 2021 mírně přesahuje průměrnou mzdu v České republice (38 275 Kč), resp. minimální důstojnou mzdu v České republice (32 438 Kč), u docentů a profesorů i minimální důstojnou mzdu v Praze (37 987 Kč). Mzda technickohospodářských pracovníků bohužel vůči těmto údajům zaostává, a to i přes průběžné navyšování.

PROGRAMOVÉ CÍLE FAKULTY A KANDIDÁTA NA FUNKCI DĚKANA

Základní linie našeho dalšího putování nastiňuje *Strategický záměr Univerzity Karlovy 2021–2025* a zvláště *Strategický záměr Katolické teologické fakulty 2021–2025*. Osvojuji si, co je v něm uvedeno, zejména obecné priority. K tomu připojuji i své představy o rozvoji fakulty:

1) Zvýšení kvality výuky v akreditovaných studijních programech

Fakulta v letech 2018–2019 získala akreditace všech svých studijních programů, a to vždy na maximální dobu. Byli jmenováni noví garanti. Opatření děkana stanovila procesy, jež se týkají průběhu přijímací zkoušky, imatrikulace, uznávání splnění kontroly studia předmětu, komisionálního zkoušení, elektronické evidence studijních výsledků a státních závěrečných zkoušek, konání státních zkoušek všeho druhu, vedení kvalifikačních prací a evidence a zpřístupnění jejich elektronické podoby, hodnocení vzdělávací činnosti. Byl nastolen systém stipendií, jejichž výše vzrostla a může je získat podstatně vyšší počet studentů, zejména těch, kteří se aktivně zapojují do života fakulty (včetně pomocných vědeckých sil). Na tyto začátky je potřeba navázat.

Dobrý učitel je základním předpokladem kvality vzdělávání. Vyzdvihuji proto výrok *Strategického záměru*, že v souladu se standardy pro akreditace i fakultními potřebami budeme nadále usilovat o „zabezpečení výuky předmětů akreditovaných studijních programů co nejkvalitnějšími akademickými pracovníky se zřetelem k jejich věkové a kvalifikační struktuře, pedagogickým dovednostem a vědecké erudici“. Připojuji důraz na zvyšování pedagogických a didaktických kompetencí vyučujících. Podpořím proto jejich vzdělávání v této oblasti i v jejich dalších „řemeslných“ znalostech a dovednostech, a propojím ho s fakultními principy kariérního rozvoje. Tam, kde je to přínosné, budou do výuky zapojováni odborníci z praxe.

Za účelem zkvalitnění našeho pedagogického působení dám podnět k poradě garantů a vyučujících jednotlivých studijních programů, jež umožní lépe koordinovat sylaby předmětů, přiměřenost a návaznost studijní literatury, srovnatelnost nároků.

Vítám, pokud studenti zdvořile, ale otevřeně a beze strachu předkládají své touhy, podněty a kritiky. Mohou velmi konkrétně přispívat ke zkvalitňování výuky a fakultního soužití. Oficiální evaluační anketa je ovšem dlouhodobě spojena s malou účastí a nedostatečně konvergentními výpověďmi (měla by být zřejmě přesunuta do poslední vyučovací hodiny daného předmětu). Budu také hledat způsoby, jak získat zpětnou vazbu jinou formou, zejména aktivnějším dotazováním Studijní komise AS KTF UK a setkáním se studenty jednotlivých oborů (spolu s guaranty). Vyhodnotíme přínos šetření mezi uchazeči, studenty, doktorandy a absolventy, která připravuje univerzita.

Dodávám, že zpětná vazba je věc principiálně žádoucí. Proto se nemá omezovat na studenty akreditovaných programů, ale má se týkat i účastníků celoživotního vzdělávání, zaměstnanců, návštěvníků knihovny. Budeme se tedy věnovat její kultivaci.

Hlásím se k předsevzetí „rozvineme dosavadní práci v oblasti péče o studenty se specifickými potřebami“. Jsme již lépe informováni o způsobech, jimiž lze využít přidělované finanční prostředky, a revidujeme poskytované služby. Pamatujeme přitom i na znevýhodněné uchazeče.

Požádal jsem kolegy, aby prozkoumali možnosti, jak učinit *Karolínku* uživatelsky příjemnější a jak dosáhnout toho, aby se daly rozvrhy, harmonogram akademického roku a fakultní aktuality stahovat do sdíleného kalendáře. Kandidáti na rektora avizují revizi SIS a naše fakulta se aktivně zapojí do připomínkovacího řízení. Spějeme k rozhodnutí o tom, jakou platformu bude fakulta využívat pro podporu výuky, zda univerzitou preferovaný Moodle, nebo zda budeme hledat jiný vhodný nástroj.

Aby předsevzetí *Strategického záměru* posilovat internacionalizaci výuky nezůstalo neurčité, chci její konkrétní podobu diskutovat s guaranty. Outcoming mobility studentů je překvapivě nízká

navzdory dostupnosti programů Erasmus+, Fond mobility atd. Je tedy třeba najít způsob, jak studenty motivovat. Širší internacionalizace však vždy bude muset mít především ráz incoming mobility – od hostujících zahraničních přednášejících po virtuální mobilitu a blended learning.

Akcent na internacionalizaci a mobilitu musíme klást zejména u postgraduálního studia. U Katolické teologie byl zahájen pilotní mezinárodní program celoživotního vzdělávání v liturgice, jež připravuje k rigorózní zkoušce (licenciátu). Pokud se osvědčí, mohl by se stát příkladem i pro další specializace. Spolu s tím bychom mohli usilovat o některé mezinárodní semináře spolu s ETF UK. Podobné partnery by si mohly najít i Dějiny křesťanského umění a Církevní a obecné dějiny. Webová stránka doktorského studia i další dokumenty, které s ním souvisejí, budou dostupné i v angličtině.

Dalším formám internacionalizace vzdělávání a vědy se *Strategický záměr* věnuje tam, kde hovoří o spolupráci se zahraničním.

Přeji si, aby zvyšování kvality vzdělávání, dobré svědectví studentů, absolventů i zaměstnanců a celková lepší pověst činily fakultu stále přitažlivější a přispěly k navýšení počtu uchazečů o studium, respektive počtu zapsaných studentů. Ten byl před pandemií v úhrnu stabilizovaný, ne však příznivý. V jejím průběhu jsme zaznamenali nárůst zapsaných (snad kvůli upuštění od přijímacích zkoušek), následně však došlo k masivnímu zanechávání studia. Letos pak poklesl počet zapsaných pod úroveň roku 2019/2020. Tuto skutečnost i reakci na ni je ještě třeba promyslet. Podobně je třeba znovu uvážit smysl a podobu přijímacích zkoušek. Každoroční vyhodnocení a úpravy si žádá PR strategie ve věci uchazečů.

Pozornost budeme věnovat péči o nově zapsané studenty (a o studenty sobotního studia, jejichž přítomnost na fakultě má specifické rysy), a to ještě koordinovanějším a cílenějším poskytováním informací o studiu a studijním zázemí. S tím se pojí realizace seznamovacích pobytů, příprava nové brožury pro první ročníky a evaluace dostupnosti informací na našem webu, který v uplynulých letech doznal velkých a pozitivních změn, nad nimiž bychom se však nyní měli znovu zamyslet, snad i s pomocí externího auditu.

Kladně hodnotím počty uchazečů postgraduálních programů, kde však musíme důsledněji uplatňovat kritéria kvalitativní a přísněji vybírat prezenční doktorandy. Je žádoucí snižovat průměrnou dobu studia tak, aby se blížila standardní době a nepřekračovala 5–6 let.

Pokud jde o další akreditace, podporuji rozšíření doktorského studijního programu Církevní a obecné dějiny o spolupráci s Historickým ústavem Akademie věd ČR a myšlenku nového doktorského studijního programu Systematická filosofie ve spolupráci s Teologickou fakultou Jihočeské univerzity. Za žádoucí považuji akreditaci doktorského studijního programu, který by navazoval na Aplikovanou etiku a který by byl orientován k sociální nauce katolické církve. I zde jsem pro synergii s dalším partnerem.

2-3) Profilace vědních oblastí; publikace v zahraničí

Vědecká činnost fakulty prošla nedávno evaluací. Ta podle *Metodiky 17+* ústila v závěr, že v modulu M3 (společenská relevance) jsme velmi dobří; v modulu M1 (kvalita vybraných výsledků, H18+H19) obdrželo 16 nominovaných publikací známky 2 až 5. Mezinárodní Rada hodnocení tvůrčí činnosti označila fakultu za průměrnou (C+), s kvalitativně nevyrovnanými obory: teologie se jí jevila průměrná (C), stejně jako filosofie s etikou (C+), zatímco dějiny umění i historie velmi dobré (B). Rada vycházela z výsledků let 2014–2018. Nyní bychom si měli vytknout za cíl to, abychom byli klasifikováni jako velmi dobří (B, B+), srovnatelně s FF UK, ETF UK atd. Zlepšit se musíme zejména v parametrech: publikování ve světových jazycích, dosažení mezinárodních grantů, pravidelnější získávání grantů národních.

Musíme najít způsob, jak tyto aktivity rozhojnit a zefektivnit. Naším cílem by mělo být jak úspěšné dokončení projektů běžících, tak i dobře připravená účast v soutěžích dalších (GAČR standardní

i EXPRO, NAKI III 2023–2030, UNCE 2024–2029, 7. kolo Primus atp.). Ačkoli jsou zahraniční projektové příležitosti pro naše obory limitované, musíme je hledat aktivněji (např. John Templeton Foundation, CELSA, CEEPUS). Vyšší úspěšnost by nám pravděpodobně zajistilo projektové partnerství. Studentům je třeba nadále metodicky pomáhat s projekty GAUK a začleňovat je do SVV. Praktickou výuku a aplikovanou vědu chceme zkusit podpořit z veřejných prostředků (MK, MPSV, MV). Projektová podpora uvnitř fakulty existuje. Budeme o ní lépe informovat, dáme jí jasnější procesní rámec a vepíšeme ho do revize pravidel hospodaření s grantovými prostředky (OD č. 9/2019).

Při bližším pohledu na různorodost odborného zaměření jednotlivých akademických pracovníků je zřejmé, že potenciál badatelských týmů, který by z nich byl složen a neměl vynucený ráz, je omezený. Nemá-li však být vědecká činnost redukována na působení jednotlivců, je žádoucí, aby kolem profilujících akademických pracovníků a postdoktorandů vznikaly skupiny mladých vědeckých pracovníků, jejichž bádání by se tematicky i finančně opíralo o projekty. Některé z nich vyžadují kofinancování a tedy i vědomé rozhodnutí, že chceme v rozpočtu vyčlenit částku právě na tyto aktivity, a to i na úkor jiných výdajů. Bez toho není myslitelné navýšit počet osob, které budou na fakultě zaměstnány a přispějí k tomu, aby bylo její působení prospěšnější. To – spolu s podporou jednotlivců a jejich motivací formou standardů i odměn – považuji za nejrealističtější a nejpřirozenější formu profilace vědeckých oblastí, o níž hovoří *Strategický záměr*.

Se zdrženlivostí prozatím přistupuji k novému programu základní institucionální podpory vědy a výzkumu na Univerzitě Karlově Cooperatio, který od 1. ledna 2022 nahradí program Progres. Naše fakulta se přihlásila k oborům Theology, Philosophy and Ethics, Theory and History of Arts, History. Konkrétní podoba Cooperatio však zůstává neurčitá a oba kandidáti na rektora tu avizují nutnost revize. Díky dobrému postavení v příslušných radách můžeme tyto skutečnosti ovlivňovat. Také děkan, člen rozšířeného kolegia rektora, se tu bude muset angažovat.

Univerzita Karlova i naše fakulta se přihlásily k podpoře strategie Open Science. Ráz Open Data měly již některé starší projekty (Depositum, Centrum dějin české teologie, Patera, Královské dílo, Český a římský král Václav IV.), jejichž trvalejší přínos zajistíme přesunem dat do veřejných repositářů. Také digitalizace tzv. Cibulkova fondu směřuje k otevřenému přístupu. Časopisy *AUC Theologica* i *Studia theologica* již vycházejí v režimu Open Access. Pokud jde o publikace z filosofie, teologie a historie, neměly by s tímto přístupem nastat potíže. Naopak u publikací týkajících se dějin umění komplikace předpokládám, protože tu dochází k zakupování nebo přenechávání licencí k reprodukci uměleckých děl. Na rozšíření Open Science se proto musíme aktivně připravit podílem na krocích univerzity v této oblasti, péčí o informovanost zaměstnanců, formulací smluv atp.

Ediční činnost fakulty je regulována opatřením děkana (č. 7/2019). To také stanoví působnost Ediční komise a upravuje režim zaměstnaneckých děl. Přišel čas, abychom vyhodnotili, nakolik se tato pravidla osvědčila. Zvažuji vznik interní databáze připravovaných zaměstnaneckých děl, jež by umožnila přehledněji evidovat proces jejich schvalování, administrace a financování.

4) Rozvoj celoživotního vzdělávání a metod e-learningu

Na počátku roku 2018 byl při fakultě uskutečňován jeden jediný program CŽV/U3V, o který se staral – vedle svých jiných povinností – jeden akademický pracovník. Abych podpořil počáteční fázi této důležité agendy, ustavil jsem proděkana pro trvalou formaci, zřídil místo referentky pro CŽV a jedné pomocné pracovnice na DPP, napomohl integraci doktorandů odměňovaných formou stipendií. Počet programů i účastníků trvale roste. Právě proto jsou ovšem zapotřebí kroky, které *Strategický záměr* opisuje slovy „optimalizace personálního zajištění rozvoje, organizace a administrace oblasti CŽV/U3V“ (včetně elektronizace přihlášek, jejich propojení se SIS, s evidencí plateb atp.).

Ekonomicky zisková tato činnost zatím není, což před nás klade potřebu „analýzy ekonomických ukazatelů vzdělávání v rámci CŽV/U3V, stanovení strategie poplatků a odměňování“. Jakkoli je totiž zřejmé, že pro vyučující musí být příjem z této aktivity – navyšující jejich tarifní mzdu – motivující, není možné, aby ho fakulta trvale, nebo dokonce stále více dotovala z institucionálního financování. Potřebujeme naopak, aby se programy CŽV staly zdrojem příjmů, neboť s těmi pak můžeme volně nakládat k obecnému prospěchu.

Strategický záměr rozlišuje programy CŽV „odpovídající odborným zájmům vyučujících“ a „aktuální poptávce a žádoucnosti“ čili zájmům a potřebám účastníků. Myslím, že toto druhé hledisko je třeba posílit. Měli bychom se více ptát, co od nás společnost a církve objektivně potřebuje, a vycházet tomu vstříc, a to i se zapojením dalších odborníků působících na DPP. Mám na mysli zejména vzdělávání absolventů v oblasti teologie. Zásadně je třeba pokročit v přípravě jáhenského roku a formace mladých kněží, stejně jako v základní a pokračující formaci katechetů (v té souvislosti prozkoumáme možnost obnovení fakultního časopisu *Cesty katecheze*). Věřícím laikům a zasvěceným osobám bychom měli nabídnout kurzy rozvíjející jejich duchovní život – školu modlitby, četby Písma, teologie evangelijních rad atd. V oblasti historie a ději umění bychom měli přispívat ke kultivaci působení pedagogů ZŠ a SŠ apod.

S CŽV je na fakultě spojován záměr rozvoje e-learningu, jehož hlavní přínos spočívá v tom, že jím lze dosáhnout ty zájemce o vzdělání, kteří se ho nemohou účastnit prezenčně, nebo jen v omezené míře. Můžeme jim tak poskytovat prostředky sebevzdělávání (audio, video, prezentace atp.) nebo interaktivní výuku, ať už synchronní, diachronní nebo kombinovanou. V souvislosti s epidemií jsme získali s touto didaktickou metodou rozsáhlejší zkušenosti, stejně jako s nástroji, které s ní souvisejí. Umíme lépe posoudit, čeho chceme dosáhnout a jaké prostředky můžeme využít. Celá tato problematika se tedy nyní před námi otevírá. V souladu se *Strategickým záměrem* jsem její řešení podpořil „zřízením pozice pracovníka, který bude mít na starosti podporu online vzdělávání“. V tuto chvíli studujeme a promýšlíme kroky, jimiž budeme postupovat; dochází k „vyhodnocení konkrétního oborového zaměření nabízených kurzů online vzdělávání“; hledá se nejvhodnější platforma; tvoříme technické zázemí atp. To vše má a bude mít mé přispění, stejně jako posilování kompetencí pedagogů ve využívání metod distančního vzdělávání a hodnocení.

5) Upevňování akademické sounáležitosti

Jak uvádí *Strategický záměr*, naší prioritou je také „upevňování akademické sounáležitosti i vztahu s fakultou jakožto alma mater studentů, pedagogů i absolventů“. Nic z toho, co bylo výše uvedeno, totiž není uskutečnitelné, „nebude-li zde živé a soudržné společenství osob, které jsou vědomě spojeny úsilím o to, aby naplňovaly a podporovaly poslání, jež je fakultě svěřeno a na němž mají podíl“. Tato pospolitost se tvoří vědomím sdíleného cíle, každodenní součinností a péčí o étos vztahů mezi zaměstnanci, mezi studenty i mezi oběma těmito částmi akademické obce navzájem.

Je skutečností, že se naše obec zas a znovu potýká s nedorozuměními a neshodami. Svornost nám není dána sama od sebe, trvale. Žádá si dobrou vůli, vědomé úsilí, odpuštění. Chci proto přispívat k tomu, aby byly naše vztahy kolegiální a aby „činily zadost obecně uznávaným mravním standardům – za předpokladu, že se tento etický konsensus opírá o vědomí, že člověk má konat dobro, ne zlo, a o maximy tzv. zlatého pravidla, jež poskytují kritérium pro posuzování správnosti a nesprávnosti, přípustnosti a nepřípustnosti jednotlivých skutků: Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy jednejte s nimi. Co nechcete, aby jiní dělali vám, nedělejte vy jim“ (*Etický kodex Univerzity Karlovy*).

Budu pečovat o vnitřní i vnější komunikaci a informovanost. Ty se od roku 2018 podstatně zlepšily jak otevřeností v osobních setkáních, tak i lepším využíváním informačních technologií a sociálních sítí, zkvalitněním výroční zprávy, plakátů, letáků, zpravodaje *Doxa* atd. Jde však o nikdy nezavršený

proces, jehož kvalitu je třeba stále podporovat. Součástí toho všeho je i úkol plynoucí ze *Strategického záměru*: „rozvíjet komunikaci s našimi absolventy prostřednictvím Klubu absolventů a přátel KTF“ a zaměřit se na „vnímání fakulty jako značky s určitým specifickým obsahem“ (včetně tvorby loga).

Budu hájit akademické svobody i principy akademické samosprávy.

Hodlám usilovat o nastolení dobrých vztahů a účinné spolupráce s novým rektorem Univerzity Karlovy a jeho kolegiem, i s novým pražským arcibiskupem v jeho roli velkého kancléře.

Pokud jde o vztahy mezi fakultou a katolickou církví, konstatuji, že se podařilo dosáhnout lepší informovanosti biskupů i vyšších představených mužských a ženských řeholí a že je mezi děkanem a hierarchií oboustranná důvěra. Totéž platí o představených Arcibiskupského semináře. Rovněž poměr mezi fakultou a Kongregací pro katolickou výchovu je spořádaný. Recentně se podařilo uvést statut fakulty v soulad s apoštolskou konstitucí *Veritatis gaudium* v takové míře, jež získala schválení Svatého stolce. Přese všechno úsilí zůstává nevyřešena kolize civilního a kanonického práva ve věci teologických fakult principiálně: nenalezl jsem podporu vedení univerzity ani politické reprezentace. Hodlám však v těchto snahách pokračovat.

S generálním vikářem pražské arcidiecéze jsem vyjednal pověření nového fakultního kaplana a výpomoc trvalého jáhna. Ty jsem požádal o revizi forem vysokoškolské pastorace tak, aby doplnila liturgický a svátostný aspekt, který míří k praktikujícím katolíkům v řadách studentů a zaměstnanců, o proaktivnější působení ve smyslu evangelizačním.

Doba epidemie důrazně ukázala, že kvalitní, povzbudivý a přitažlivý proces vzdělávání je dlouhodobě nemyslitelný bez svého socializačního rámce. Budu proto ještě důrazněji podporovat zájmovou činnost studentů, včetně spolku Copertino.

Finance fakulty jsou vyrovnané. Díky dobrému hospodaření, projektu Institucionálního plánu a darům se dařilo tvořit fondy tak, že v nich máme více než 10 milionů Kč (vedle fondu stipendijního). I v budoucnosti „budeme dbát na to, aby fakulta disponovala dostatečným majetkovým zázemím pro podporu hlavního poslání“, přičemž finanční řízení fakulty „bude vedeno transparentně, bude komunikováno napříč fakultou a bude umožňovat financování rozvojových aktivit“ (*Strategický záměr*).

Je ovšem očividné, že zásadní navýšení příjmů není myslitelné bez opatření ze strany státu. Budu tedy podporovat rektora v jednáních o této věci. Bezprostředněji dostupné nám jsou změny v *Principech pro rozdělování příspěvků a dotací na Univerzitě Karlově*. Spolu s dalšími děkany budu usilovat o to, aby byly vstřícnější vůči humanitně zaměřeným fakultám. Nebudeme však slyšeni, pokud nebudeme sami silnější v těch parametrech, které zmíněný dokument sleduje. Zasadím se o to, aby tomu tak bylo.

Audit informačních a komunikačních technologií přinesl doporučení, která se však pro liknavost ÚVT UK nezdařilo plně realizovat. Letos proto byla projednána upravená strategie, jež je uskutečňována dle axiomu: „ICT bude tvořit bezpečnou, spolehlivou, moderní a udržitelnou komunikační základnu pro podporu činností fakulty“ (*Strategický záměr*). Spolu s tajemníkem jsme vytkli tyto principy: zaměření na uživatele; využívání služeb místo budování vlastní infrastruktury; vysoká bezpečnost a dostupnost služeb; vyšší možnosti efektivního využívání ICT. A bezprostřední kroky: využití platformy Google Workspace for Education Plus pro základní služby (email, kalendáře, skupiny, chat, weby, jednotné přihlašování, napojení na SIS a WhoIS, dostupnost pro studenty); obnova nejzastaralejší techniky; ukončení smlouvy s ÚVT, s. r. o.; nová specifikace požadavků na správu ICT a výběr poskytovatele.

Knihovna dostala nový provozní řád (OD č. 21/2019). Její prezenční i absenční fond byl uspořádán, dochází ke katalogizaci a rekatalogizaci, k cílenému vyřazování multiplikátů. Plán akvizic je promyšlenější, rozpočet knihovny vyšší a stabilnější. Podařilo se sestěhovat dislokované knihy do místnosti, kterou jsme získali od Arcibiskupství. S ním bylo vyjednáno i přenechání jedné další

depozitní místnosti. I tak jsou ale kapacitní možnosti knihovny limitovány na 10–15 let, takže již nyní musíme začít hledat další řešení. V létě roku 2021 byl spuštěn knihovní systém ALMA. Přikročili jsme k restaurování historického fondu. Knihovníci uskutečňují revizi periodik, tematického třídění, modernizaci výpůjčních služeb a zabezpečení knih. Rozvíjejí digitální služby. To všechno má a bude mít mou plnou podporu, neboť péči o knihovnu chápu jako nedílnou součást snah o to, aby fakulta plnila své poslání.

Prostory učeben, chodeb, kanceláří, kabinetů, knihovny i OVCE, stejně jako jejich vybavení nábytkem a technikou prošly po roce 2018 zásadní renovací. Byla uzavřena nová nájemní smlouva s Arcibiskupstvím pražským. Možnosti prostorového rozvoje fakulty jsou však završeny. Hledal jsem tedy její nové sídlo ve středu Prahy, prozatím marně. V součinnosti s Ateliérem Hradečný-Hradečná Fakulty architektury ČVUT byl alespoň uskutečněn seminář, který nám umožnil lépe formulovat naše potřeby a touhy. Podařilo se nám také dosáhnout toho, že *Strategický záměr Univerzity Karlovy 2021–2025* uvádí: „Dále budeme hledat možnosti, jak řešit situaci Katolické teologické fakulty, která je bez vlastních prostor.“ Ten náš pak: „Budeme řešit otázku sídla fakulty, které umožňuje realizaci i rozvoj moderní výuky, výzkumu a setkávání s veřejností.“ S oběma kandidáty na funkci rektora jsem hovořil o tom, že v této věci očekávám účinnější podporu rektorátu, a to nejenom na bázi projektové, ale případně i snahou o spravedlivější využití stávajících nemovitostí Univerzity Karlovy, jež jsou fakultám svěřovány do správy.

PERSPEKTIVY FAKULTY

Rozvoj fakulty, o který jsem se za součinnosti proděkanů, tajemníků a řady dalších kolegyň a kolegů od 1. února 2018 snažil, byl po dobu dvou let intenzivní. Bohužel, od 11. března 2020 jsme se potýkali s obtížemi, jež plynuly z pandemie covid-19. V nemalé míře to omezilo dosahování žádoucích výsledků. Výhled do budoucnosti je z epidemického hlediska nadále spojen s nejistotami. Fakulta bude také konfrontována s tím, jak pozměněná politická, sociální, ekonomická situace dolehne na vysoké školy a na uplatnitelnost absolventů na trhu práce. Dále i s pokračujícím vlivem demografického zlomu na počet uchazečů. A také s ekologickou krizí, z níž plyne potřeba promyšlet a uskutečňovat principy udržitelného a integrálního rozvoje.

Působení fakulty se bude odehrávat v tenzích, jež plynou z polarizace křesťanů. Děkan je a bude vystaven tlakům a konfrontacím, jež z toho plynou. Širší milieu bude tvořit postsekulární společnost, která je na jedné straně nadále ovlivňována křesťanstvím, s nímž ji pojí její obecné a kulturní dějiny a od něhož je odvozen základ jejího hodnotového žebříčku i jejích představ o mravnosti, na druhé straně pak sekularizačními tendencemi, v jejichž důsledku je křesťanství akceptováno jen selektivně, nebo zcela zavržováno. Ubylo militantních ateistů, přibylo však těch, kdo jsou nábožensky lhostejní, ale veřejný pořádek si spojují s vynucováním takové rovnoprávnosti a neutrality, jež je *de facto* diktátem *laïcité*. Většinový kontext představují protagonisté *low-intensity religion*, jež vystačí s *minimum creed*; mezi nimi jsou i tzv. *apatheisté*, kteří zůstávají pasivními členy tradičních církví.

Fakulta, jež studuje a předkládá *maximální křesťanství* apoštolů, mučedníků, světců, velkých teologů a umělců i dalších velikánů ducha, se tak leckomu jeví až příliš spojená s institucionální tvářností katolicismu, s jeho představiteli a jejich skutečnými nebo domnělými chybami. Přitom však platí, že právě a pouze zakořeněnost v maximálním křesťanství a zacílení k Boží plnosti nám nabízí možnost *jasně a zřetelně* vyzářovat „*radost evangelia*“ a *dodávat „chuť víry“* (papež František) tam, kde se specifickým, akademickým způsobem snažíme kultivovat lidskou religiozitu a s ní spojené kulturně-historické zájmy i etické normy, a *přispět svou reflexí k pastorační a misijní*

konverzi církve (František) tak, aby spojovala jak „kontinuitu jednoho a téhož subjektu, církve, kterou nám daroval Pán“, tak i její reformu (Benedikt XVI.).

Je to o to naléhavější, že se postsekulární rysy české, respektive evropské společnosti jeví jako výjimka ve světě, v němž jinak dochází k náboženskému oživení a který na nás doléhá prostřednictvím globalizace, migrace a konfliktů. Také tyto tendence budou utvářet situaci, v níž budeme vyučovat teologii, aplikovanou etiku, dějiny evropské kultury a dějiny křesťanského umění. Žijeme totiž „v době, která není jen epochou změn, nýbrž změnou epochy“ (František). Katolická teologická fakulta by neměla být jenom subjektem této změny, ale i jejím aktivním, přemýšlivým protagonistou.

Vážené kolegyně, vážení kolegové,
tolik k úvahám, s nimiž Vám předkládám kandidaturu na funkci děkana Katolické teologické fakulty v letech 2022-2026. Omlouvám se za jejich délku: chtěl jsem být co nejotevřenější a nejkonkrétnější.

Q.B.F.F.S. – A.M.D.G.

prof. PhLic. Vojtěch Novotný, Th.D.